

CAPUT I. DE METUS REVERENTIALIS

*Sedes Me-
tus Reve-
rentialis.*

VI. Nobis, missis reliquis hic recensitis speciebus, solum de Metu Reverentiali disquisitionem juridicam instituere, animus sedet quem fundatum reperimus in L. 6. C. de his qua vi metusve causa gesta sunt ubi hæc verba leguntur: *Ad invidiam alicui nocere nullam dignitatem oportet, unde intelligis, quod ad metum arguendum, per quem dicis initum esse contractum, senatoria dignitas adversarii tui sola non est idonea.* De eodem species profertur in in L. 8. C. d. t. Et Labeo eundem considerat tanquam insufficientem causam in furtum passo ad excludendam actionem furti in L. 9. in f. ff. de Furt. his verbis: *Et hoc modo Patronus quoque Liberto, & is cui magna verecundia ei, quem in presentia pudor ad resistendum impedit, furtum facere solet.* Ita Celsus Jctus ad illum respicit, quando in L. 22. ff. de R. N. decidit, si Parens filium per metum reverentialem eo adegisset, ut hanc uxorem duceret, quam non duxisset si sui arbitrii fuisset, pro vero matrimonium hoc habendum esse. Ejus verba sunt sequentia: *Si patre cogente ducit uxorem, quam non duceret, si sui arbitrii esset, contraxit tamen matrimonium, quod inter invitos non contrahitur, maluisse hoc videtur.* Et de hoc metu legitur L. 1. §. 6. in f. ff. Quar. rer. act. non dat, his verbis: *Tamen causa cognita, si liquido appareat libertum metu solo, vel nimia Patro- no Reverentia ita se subjecisse, ut vel pœnali quadam stipulatione se subiceret.* Nec obscure etiam hic metus in Jure Cano- nico fundatus reperitur, de quo exstat c. 12. X. de Desponsat. Impuber. ubi metus reverentialis filia erga parentes allegatus dicitur non causari rescissionem sponsaliorum, nisi probet minas parentum accessisse, & illis compulsam in domum sponsi pervenisse.

Definitio

M. R.

VII. Hunc Metum Reverentialem definit Dn. Ferdin. Christoph. Harprecht *Consil. Tubing. 53. n. 124.* quod sit Metus:

ex: